

11

dignitas erat. De quo & eius dignitate loquitur, Casiodorus libro sexto variarum dicens. Questor est thesaurus fame publice armariū legū paratus semper ad subsidiū subditum. Et (vt ait Tullius magister eloquēcie) nihil p̄stabilius videt̄ quā posse dicendo tenē hominum mentes allicere volūtates vi cōpellere quo velit. & infra talem deniq; oportet esse questorem. quem porat̄ decet principis ymaginem censoribus & quid sit censor libro primo. ca. sc̄do. paragrapho. hercules ergo. hic cōcludit autor, q̄ tantum fuit romanoꝝ secretum cōsiliū, q̄ cum nunciatum esset per regem asye. q̄ perse rex macedonie bellum parabat romanis nunquam sciri potuit quid ille scripsisset. aut quid respōsū esset nisi quando ipse rex p̄se plucium paulum p̄ consulem romā ductus captiuꝝ fuerit. de hac p̄sa libro p̄mo ca. de ominib; paḡp̄ho. quid illud.

Fidum & altum erat. Ostendit causam q̄re rōni adeo tantum erant reipublice secreti. Quia curia senatorum erat p̄ct̄ rei publice fidum & altum & vndiq; q̄ silēcii salubritate munitū atq; vallatum cuius curie limen intrantes abiecta priuata caritate id est dilectione p̄pria publicam induebant. Itaq; nō dicam vnū. S; neminem audisse crederes &c. Racio ergo secreti consilii erat q̄a amor priuato & p̄prio cōmunem preferēbant & vtilitati p̄prie publicā p̄ponebant. Ideo vt narrat. Augustinꝝ quinto de ciuitate dei ca. xii. autoritate salustii recitātis verba cathonis illa. que rōnos magnos fecerunt. fuerit domi industria foris iustum imperiū animꝝ in cōsulēdo liber neq; delicto libidini obnoxius. p̄bis habemus luxuriam et auariciam publice egestatem p̄uatim opulenciam. laudamus diuicias sequimur inerciam. n̄ mirum vt nos sepatim sibi quisq; cōsilia capitis vbi domi voluptatibus pecunie. aut gracie seruitutis. eo fit vt impetꝝ fiat in vacuā rē publicā. Ecce quociens p̄elegit̄ p̄prios amor cōmuni nō p̄uidetur rei publice saluti.